

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 marca 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od W. S. kwoty 1182,93 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.03.2015 r. do dnia zapłaty. Dodatkowo domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż dochodzona kwota stanowi wierzytelność z tytułu udostępnionego limitu kredytowego w związku z zawartą umową nr (...) z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Zadłużenie pozwanego wynikające z umowy wynosi 1182,93 zł na dzień złożenia pozwu. Na kwotę tą składają się: 454,29 zł – należność główna, 97,76 zł – odsetki umowne, 539,60 zł – odsetki karne, 55,00 zł - koszty. Wierzytelność tą powód nabył na podstawie umowy cesji z dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy L.w L. VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 26 marca 2013 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w S., wobec stwierdzenia wymagalności roszczeń sprzed trzech lat przed dniem wniesienia pozwu (k. 6v.).

Zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 2015 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu (k. 1 i 7).

W pozwie wniesionym w dniu 11 maja 2015 r. w odpowiedzi na w/w wezwanie reprezentujący powoda pełnomocnik na dowód zawarcia wskazanych umów przedstawił odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. (k. 27-41), umowy z dnia 22 maja 2007 r. o przyznanie limitu kredytowego nr (...) (k. 25-26).

Na rozprawie w dniu 30 lipca 2013 r. pozwany W. S. wnosił o oddalenie powództwa. Pozwany potwierdził fakt zawarcia umowy oraz nie kwestionował faktu niedokonania spłaty pożyczki.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 22 maja 2007 roku pozwany W. S. zawarł z (...) Bank S.A. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...). Pozwany w zamian za postawienie do jego dyspozycji kwoty przyznanego limitu, zobowiązał się do jego spłaty z oprocentowaniem, prowizjami, kosztami i opłatami. Pomimo upływu terminu spłaty zobowiązanie nie zostało uregulowane przez pozwanego.

W dniu 27 czerwca 2014 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (dawniej (...) Bank S.A. we W.) zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, mocą której zbył przysługujące mu niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne wynikające z umowy o przyznanie limitu kredytowego wobec pozwanego.

Podany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: umowę przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. (k. 27-41), umowę o przyznanie limitu kredytowego (k. 25-26).

W ocenie Sądu wytoczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle przepisu 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Ponadto, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 k.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dokumentów załączonych do pozwu: kopii umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r., umowy o przyznanie limitu kredytowego

stwierdzić należy, że dokumenty przedłożone przez powoda potwierdzają skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności jak i zasadność wytoczonego powództwa.

Wobec niekwestionowania przez pozwanego ani faktu zawarcia umowy o przyznanie limitu kredytowego ani też wskazanej przez powoda w pozwie wysokości dochodzonego roszczenia, pozwany W. S. potwierdził skuteczność czynności dokonanej przez powoda i zasadność dochodzonego w drodze powództwa roszczenia. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają (...) dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

Podkreślić należy, że pozwany W. S. nie wskazał dowodów przeciwnych, które by zwalniały go z zobowiązania wobec powoda. Podał, iż było prowadzone postępowanie egzekucyjne nie dodając bliższych szczegółów.

W ocenie Sądu trudno jest nadać walor dowodowy oświadczeniu pozwanego w zakresie ewentualnego ściągnięcia długu przez wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym Sąd nie wyrokuje na podstawie twierdzeń, których istnienie i prawdziwość nie zostało przez stronę pozwaną w żaden sposób udowodnione.

Mając na względzie fakt przyznania przez pozwanego większości podnoszonych przez stronę powodową twierdzeń, Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, uznał zasadność wytoczonego powództwa i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – na mocy art. 98 k.p.c. Zgodnie z tą zasadą, pozwany jako strona przegrywająca proces w całości winien zwrócić powodowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Na powyższe składa się poniesiona przez powoda opłata skarbową z tytułu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, uiszczona opłata od pozwu – w wysokości 30,00 zł. (ustalona w oparciu o przepis z art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 j.t.), opłata manipulacyjna – 0,78 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł. Te ostatnie ustalono na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.).